

kastet og stiller Forslag om, ikke har den Fejl, at Stationen bliver for kort; den er i hvert Fald imellem 500 og 600 Meter længere, end den Banegaard vil blive, som den højtærede Minister fremsætter Forslag om, og jeg kan ikke tænke mig, at Generaldirektionen skulde have forelagt et Forslag til en Banegaard, der er saa meget for kort. Naar Spørgsmaalet dernæst bliver om, hvor dyr den er, ja, saa er der jo ingen, der er i Tvivl om, at min Plan er meget billigere end den Plan, som Regeeringsforslaget gaar ud paa at realisere. Men Statsbanerne har paa et andet Omraade — det fremgaar af Betænkningen — været inde paa at kritisere og at kritisere med Tal. I den Skitse, jeg i Vinter lavede for at klargøre min Tanke om Udvidelsen, har jeg kun regnet med en Udvidelse af Spornettet efter det gamle System, og jeg har der regnet med en Forøgelse af Spormængden med 7 500 m. Jeg beregnede, at Udvidelsen af Sikringsanlægget vilde koste saadant noget som 30 000 Kr., og det er en rigelig Sum i Forhold til, hvad lignende Udvidelser tidligere har kostet ved Aarhus Banegaard. Herimod sagde imidlertid Generaldirektionen — det staar i Bilagene Side 54 —, at Beløbet til Signal- og Sikringsanlægget ikke vilde kunne sættes lavere end til ca. 225,000 Kr. Det er jo en Forskel, der betyder noget. Men nu har Statsbanerne selv udarbejdet et Forslag paa Grundlag af de Tanker, jeg har fremsat, og det er et Forslag, hvor der ikke regnes med at anlægge 7 500 m. nye Spor, men hvor der regnes med 14 500 m. nye Spor, altsaa med omtrent dobbelt saa stor en Udvidelse som den, jeg har tænkt mig. Endvidere gaar Statsbanernes Forslag ud paa, at hele Spornettet, som findes derovre, skal omlægges, saaledes at hele Sikringsanlægget bliver ombygget og udvidet. Men hertil er ikke beregnet at medgaa tilnærmelsesvis den Sum, som man angav over for min første Plan, idet der her kun er Tale om, at Sikringsanlægget vil koste 140,000 Kr. — det staar i Bilagene Side 59. Jeg kan ikke undlade at sige, at naar jeg ser den Brug af Tal for at umuliggøre andres Tanker, saa aner jeg Hensigten og bliver i nogen Grad forstemt.

Man siger, at den Banegaardsordning, som jeg foreslaar, er vel brugbar for Tiden, men ikke for en saa lang Fremtid, som man har Ret til at kræve. Jeg gad vide, om noget Menneske tør staa op og afkræfte, at denne Banegaard sandsynligvis vil være tilstrækkelig i 20 à 25 Aar. Ingen kan sige noget med Sikkerhed herom,

thi man ved ikke, hvorledes Udviklingen vil blive, hverken i Jylland eller andre Steder. Men der er en Ting, som jeg vil minde om ved denne Behandling, og det er dette, at Bramminge—Funder-Banen ikke ligger saa forfærdelig langt ude i Fremtiden, og jeg regner med, at en stor Del af den Godsmængde, som kommer fra det nordlige Jylland og skal til Esbjerg, vil, naar den Bane bliver færdig, ikke længere gaa over Aarhus. De store Godsmængder vil fra Langaa gaa ind over Silkeborg og over Funder ind til Bramminge for at spare Tid og Penge. Man har regnet med det og brugt det som Argument — og det er fornuftigt at regne saaledes —, da man bevilgede Pengene til Bramminge—Funder-Banen. Men intet Menneske vil dog benægte, at naar det sker, saa vil der finde en meget stor Aflastning Sted for Aarhus Banegaard, og i det hele tror jeg, at Forholdene vil blive saaledes, at der ikke alene paa dette Sted, men ogsaa paa andre Omraader vil ske en Aflastning. Jeg kunde tænke mig f. Eks., at den Blindtarmsbane, vi har ved Kellerup, ogsaa blev forlænget til Funder, og at den endvidere blev ført mod Nord, saa den kommer i Forbindelse med Statsbanen oppe ved Hobro. Alle de Udviklingsmuligheder, der er for Jernbaner derovre, vil sigte paa at aflaste Jernbanen ved Aarhus.

Tager man alle de Ting med i Betragtning — og det bør man jo gøre ved en Sag som denne —, synes jeg ikke, der er nogen Betænkelighed ved at slaas til og gennemføre den af mig foreslaede Ordning, som er tilstrækkelig i saa lang Tid, som vi overhovedet kan se frem, og spare de Penge, som kan spares derved, da vi dog i Øjeblikket staar og er fattige Mennesker her i Danmark. Man vil da, som jeg sagde i Gaar, naar denne Besparelse kan komme til at gælde en 20—25 Aar, derud af have den Sum, som skal til for at lægge en Godsbanegaard i Aarhus, hvad enten den saa skal ligge ved den ene eller den anden Side af den nuværende Banegaard. Efter at vi nu har hørt de forskellige Standpunkter blive gjort gældende, ser jeg ikke rettere, end at ærede Medlemmer maa være blevet klare over, at Tiden ikke er moden til at afgøre det Spørgsmaal, om vi skal til Østbanegaarden eller i Møllengen. Men man behøver heller ikke at afgøre det, thi vedtager man den af mig udkastede Plan, faar man en god Banegaard i Aarhus i mange Aar, og saa staar Spørgsmaalet aabent for kommende Tider, hvor Udvidelse skal finde Sted, om en saa-